

Tannpleier betyr avlastning og trivsel

Lars M. Døving har vært tannlege siden 1981, og har alltid jobbet i praksis med tannpleier. Nå har han vært over 20 år i Rådhusgaten i Oslo, i en praksis som har hatt tannpleier i teamet siden en gang på 1960-tallet.

Jeg var ferdig utdannet tannlege i 1981. Det var i den tiden det var litt vanskelig å få jobb.

Mange dro nordover. Men jeg var heldig, og fikk assistentjobb på klinikken til Ove Fæhn i Bergrådveien i Oslo. Der var jeg et drøyt år, før jeg begynte her i Rådhusgaten, sammen med tannlege Terje Nyseth, forteller Døving.

– Hvor mange tannleger og tannpleiere er det i praksisen i dag?

– Vi er to tannleger på full tid, og to tannpleiere, i henholdsvis 100 og 80 prosent stilling. Vi skulle gjerne hatt begge to hundre prosent, men den ene har behov for litt redusert stilling. I tillegg er det to tannleger som leier hos oss, en som jobber 60, og en som jobber 40 prosent. Vi er altså to tannleger på eiersiden, og begge ser klart behovet for den avlastningen tannpleierne representerer.

– Hvilke oppgaver har tannpleierne ansvar for?

– Tannpleierne tar seg hovedsakelig av hygienefasen i periobebehandlingen. Det er tannpleierne som også tar inn alle periopasientene i recall, noe som er svært tidkrevende. At tannpleierne tar seg av dette, gjør at vi tannleger får frigjort tid til andre ting. Og hvis ingenting oppstår som tannpleieren mener at vi bør se på, trenger ikke vi ha disse pasientene i stolen vår mer enn én gang i året, mens tannpleieren gjerne har dem inne inntil hver annen eller tredje måned for oppfølging. Da ser jeg bort fra en liten håndfull pasienter som har et så sterkt tillitsforhold til tannlegen at de ikke vil til tannpleier. Men det er ikke

Tannpleier Kjersti Nesheim Jensen og tannlege Lars M. Døving trives med arbeidsfordelingen mellom tannleger og tannpleiere i Rådhusgaten i Oslo.

mer enn mellom ti og tyve pasienter totalt.

Arbeidsfordelingen er i utgangspunktet basert på trivsel, i tillegg til at hver enkelt gjør det han eller hun har kompetanse til og er kvalifisert for. For meg betyr tannpleierens innsats at jeg blir mer opplagt og kan gjøre min jobb på en bedre måte. Jeg blir mer effektiv, og selv om det er sekundært; jeg får mer tid til å gjøre ting jeg kan tjene mer på. Det er

litt urettferdig både for tannpleierne og pasientene at det man får minst betalt for er profylakse og hygiene. Men sånn er det. En god ting for pasientene er at de betaler mindre for å gå til tannpleier enn hvis jeg skulle gjort det samme arbeidet. Og som sagt, for de fleste pasienter i denne praksisen er det en helt naturlig ting å gå til tannpleier.

– Er det andre ting tannpleierne tar seg av hos dere?

– Selve undersøkelsen, som jeg vet en del andre tannleger bruker tannpleier til, gjør jeg selv. Sånn tror jeg at jeg fortsatt kommer til å ønske å ha det. Det jeg tenker om det, er at jeg tror det vil være litt vanskelig å få kalibrert oss, og derfor føler jeg meg mest komfortabel med å undersøke pasientene selv. Det kan godt hende jeg tar feil, og det ville sikkert gått bra hvis vi innførte et annet system, men vi er godt fornøyd med den arbeidsfordelingen vi har, og verken jeg eller tannpleierne ser behovet for å gjøre noen endringer.

Etter hvert har jeg tatt videreutdanning i endodonti, og det innebærer en del operasjoner. Der er tannpleierne ofte med og assisterer.

Ellers har den ene tannpleieren, som har vært her i 12 år, tatt kurs i anestesi, og kan nå sette lokalbedøvelse selv. Tannpleierens arbeid er ofte noe som er ubehagelig eller smertefullt for pasienten, og jeg ser det som en klar fordel at tannpleieren er den som gir smertelindrende behandling også. Slik at det ikke blir sånn at tannlegen er den som kommer og tar vekk smerten, mens tannpleieren bare påfører den. Dessuten kan det av og til være forstyrrende for oss tannleger å måtte gå fra det vi holder på med, for å sette anestesi på tannpleierens pasient. Vår andre tannpleier, som har vært hos oss i snart seks år, ønsker seg også denne kompetansen, men det er et begrenset antall som får opplæring hvert år, og Tannpleierforeningen følger et ansiennitetssystem.

– Det er mange som har vært lenge i denne praksisen. Dette må være en stabil arbeidsplass?

– Ja, og i tillegg til dem jeg har

nevnt, har vi også to sekretærer. En av sekretærene våre gikk av med pensjon ganske nylig, da hadde hun vært her i 35 år. Inntil for en stund siden hadde vi en assistenttannlege som hadde vært her i ti år, men nå har hun sluttet, fordi hun ønsket å begynne for seg selv.

Hun tok med seg pasientene sine, og det tar litt tid å bygge opp det igjen. Selv skulle jeg gjerne bare jobbet med endodonti og overlatt mer til assistenten, men det er vanskelig når man har mange trofaste pasienter, som ikke vil bytte tannlege.

Vi har forresten satset en del på Internett, og ser at vi får god respons og en del nye pasienter på det. Det vi investerte i profesjonell hjelp til å bygge opp nettstedet, er tjent inn allerede på under ett år. Skulle forresten tro at tannlegemarkedet i Oslo snart er mettet. Men man finner jo stadig på nye ting. Bleking for eksempel. Selv fornuf-tige mennesker kommer og ber om å få gjort det nå. Men det er ikke noe vi selger, og jeg liker ikke denne utviklingen. Samtidig synes jeg det er bedre at vi gjør det enn at frisørene slippes løs.

Men tilbake til trivsel. Våre to tannpleiere har som sagt vært her i henholdsvis tolv og fem og et halvt år. I alle de årene jeg har vært her, har det bare vært fire tannpleiere innom, én flyttet nordover og den siste tok sykepleierutdanning. Henne ser vi fortsatt i praksisen, som pasient. Selv har jeg vært her i over 20 år, og kompanjongen min har vært her siden 1971. Vi driver forresten et ANS sammen, samtidig som jeg har mitt eget AS og han er selvstendig næringsdrivende for sin del. For oss som kjenner hverandre godt,

ANS

(Se også side 767, 773 og 776.)

Deltakere: Deltakere kan være enkeltpersonforetak eller AS.

Etablering: Ingen krav om egenkapital.

Ansvar: Alle deltakere er solidarisk ansvarlig for selskapets forpliktelser.

Registrering: Pliktig registrering i foretaksregisteret. Selskapsavtale må etableres.

Regnskap: Begrenset regnskapsplikt. Eget årsregnskap. Revisjonsplikt ved omsetning over 5 millioner.

har dette fungert veldig fint, selv om noen har fortalt oss at det er forbundet med alt for stor risiko å stå ansvarlig for en annen. Når kompanjongen min velger å bli pensjonist kommer jeg til å overta alt. Men akkurat disse tingene har ikke jeg så god greie på. Det er en regnskapsfører som tar seg av dette for oss. Vi driver ikke butikk etter prinsippet om størst mulig inntjening, men klarer oss veldig godt. Det viktigste for oss er trivselen, og der spiller tannpleierne en viktig rolle, avslutter Lars M. Døving.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi